

21e CONGRES VAN DE EUROPEAN SOCIETY OF ARACHNOLOGY IN SINT PETERSBURG 2003

Het 21st European Colloquium of Arachnology vond van 4-9 augustus plaats in St. Petersburg. Het viel allemaal niet mee om er te komen! Een land waarvoor je een visum moet zien te bemachtigen, waarvoor de aanbevelingen vanuit Rusland, zoals de uitnodigingsbrief en de toestemming van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de Russische Federatie, wel heel erg op het nippertje kwamen. In de rij staan buiten bij de consulaire afdeling van de Russische Ambassade in 's-Gravenhage. Je bent dit soort toestanden in het tegenwoordige Europa van de Europese Unie niet meer gewend. Bureaucratie van het ongewenste soort. Diverse buitenlandse collega's hadden het dan ook niet gered en kwamen niet opdagen, maar toch waren er alles bij elkaar nog 85 arachnologen aanwezig. Uit Nederland waren alleen Christa Deeleman en ik zelf er. Opvallend was het enorme aantal Belgen dat de overtocht had gemaakt. Er zijn trouwens erg veel arachnologen in België de laatste jaren.

De deelnemers verbleven verspreiden over hotels en studentenflats in de stad, vaak op grote afstand van de congresfaciliteiten, maar een goed geoliede busdienst bracht je daar 's morgens heen en 's avonds per openbaar vervoer terug was evenmin een probleem. De maaltijden werden in hetzelfde gebouw geserveerd, dus je hoefde je nauwelijks te verplaatsen. De maaltijden zijn in die landen bovendien altijd uitstekend. Je gaat niet naar een congres voor de goede verzorging, maar het is toch wel bepalend voor het succes en het gevoel dat je er aan overhoudt.

Na de opening door de organisator Vladilen Kipyatkov, zelf geen arachnoloog, en de eerste voordracht van Kirill Mikhailov over de historie van de Russische Arachnologie volgden enkele voordrachten binnen het thema fysiologie. De eerste middag kregen wij direct een rondleiding door de stad, per bus en met een officiële gids van de toeristenservice. Dat Nederland een belangrijke rol had gespeeld bij de allereerste aanleg en dat de oorzaak daarvan lag in de bezoeken van Tsaar Peter de Grote aan ons land werd nauwelijks verteld. De Italiaanse architecten die de prachtige gebouwen hadden ontworpen waren veel belangrijker. Zo wordt je een beetje gekrenkt in je nationale trots, maar voor onze Zweedse collega Torbjörn Kronstedt was het nog allemaal veel vervelender, want 300 jaar geleden veroverden de Russen dit gebied op Zweden!

Vijf dagen met voordrachten die door de organisatie zo goed mogelijk in thematische blokken waren gerangschikt. Voor elk wat wils! De thema's waarbinnen de voordrachten waren gerangschikt kwamen in de loop van de dagen aan bod: naast de al genoemde fysiologie, ecologie, taxonomie, paleontologie, faunistiek, evolutie en ethologie. Meestal goede presentaties, in deze tijd waarin het beeld op de voorgrond is komen te staan (televisie!) vrijwel zonder uitzondering met gebruik van PowerPoint. Lezingen zonder beelden waren er niet meer en de professioneelsten onder de aanwezigen hadden alle trucs uit de kast gehaald, met overvloeiende beelden of complete stukjes film in het beeld, die dan met aanklikken opeens volledig beeldvullend werden. En er waren natuurlijk posters. Ook die zijn tegenwoordig vrijwel allemaal professioneel gemaakt: tekst en afbeeldingen geïntegreerd tot een compleet aanplakbiljet. De Proceedings zullen er in vergelijking maar saai uitzien met alleen maar tekst en misschien wat foto's en tekeningen! Ze zullen over een jaar verschijnen.

De reeks van voordrachten werd midden in de week onderbroken voor een excursie naar Pavlovsk, een dorp buiten St. Petersburg, waar Catharina II een zomerpaleis voor haar zoon Paul liet bouwen. Prachtig ingericht met muren vol schilderijen, beelden en meubels, maar allemaal geïmporteerd vanuit West-Europa. Dat zelfde geldt trouwens ook voor St. Petersburg, waar maar weinig echte Russische bouwkunst te vinden is. Vrijwel alle mooie gebouwen zijn door buitenlandse architecten neergezet. Het park om het zomerpaleis in Palovsk moet de moeite waard zijn, maar wij hebben er alleen in de stromende regen doorheen gelopen, na een lang uitzitten van het slechte weer in één van de restaurants in het park. Door de regen op weg naar een ander restaurant in Pavlovsk, waar het feestdiner van het Colloquium werd opgediend. Speciale drankjes, typische gerechten, veel gelachen, in sommige hoeken lichte en vrolijke dronkenschap! Ach, arachnologen weten wel hoe ze met alcohol moeten omgaan!

De laatste dag, zaterdag, werd afgesloten met de Algemene Vergadering van de European Society of Arachnology, de vereniging die voor de colloquia zorgt. Op een dergelijke vergadering worden natuurlijk de gebruikelijke en noodzakelijke agendapunten afgewerkt, zoals de verslagen van de voorzitter, secretaris en penningmeester. Voor iedereen van belang was de demonstratie van de website van de vereniging, die nu voor iedereen beschikbaar is. De samenstelling van het bestuur staat er op, de ledenlijst en de werkgroepen zullen nog worden toegevoegd. Verder zijn er twee ereleden benoemd, nl. de Poolse collega's J. Luczak en A. Kajak, die dit keer geen van beiden aanwezig waren, maar in het verleden altijd van de partij waren. De statuten zullen op een enkel punt worden gewijzigd, zoals het opnemen van de Engelse naam van de vereniging, die immers van oorsprong Frans is en officieel de Société européenne d'Arachnologie heet. Belangrijk discussiepunt vormde ook de publicatie van de Bulletin d'Arachnologie op de eigen website of in gedrukte vorm. Het wordt waarschijnlijk het eerste en de leden ontvangen dan een berichtje per e-mail dat het op het web is gezet. Bibliotheken kunnen op verzoek een gedrukte versie ontvagen. Er werd na enige discussie besloten om het verschil in inschrijvings-kosten voor een congres voor leden en niet-leden tot € 40,00 te verhogen. Daardoor wordt het lidmaatschap aantrekkelijker. Voorlopig zullen de Proceedings nog als boek worden uitgegeven, maar dan wel steeds met eenzelfde opmaak en uiterlijk, zodat het een echte boekenserie wordt.

Belangrijk onderwerp is natuurlijk altijd het volgende colloquium, in dit geval in 2005. Een oude uitnodiging uit Portugal bleek nog steeds van kracht, maar omdat er niemand uit Portugal aanwezig was werd de invitatie nogmaals aangehouden voor 2006. Er was een nieuwe uitnodiging uit Bulgarije, welke door Christo Deltshev werd gepresenteerd. De plaats van samenkomst zal Blagoevgrad zijn, een stad van 40.000 inwoners ten Zuiden van Sofia. Mooie omgeving bleek uit de wervende presentatie van Christo. Met algemene stemmen aangenomen.

Zoals altijd liep het congres langzamerhand leeg. Mensen vertrekken al of benutten de laatste dag om de stad nog te gaan bekijken en laten de afscheidsspeeches en bedankjes maar voor wat ze zijn. Vladilen Kipyatkov en zijn helpers, de Russen in het algemeen, werden natuurlijk uitbundig bedankt en applaus klonk regelmatig op voor alle mensen die hadden meegeholpen. Kirill Mikhailov toonde zich dankbaar en gelukkig: Ik had al zo lang gehoopt eens een congres naar Rusland te kunnen halen en dat is nu dan eindelijk gelukt. En dat het een heel goed congres werd, was in belangrijke mate aan hem te danken.

PJvH

